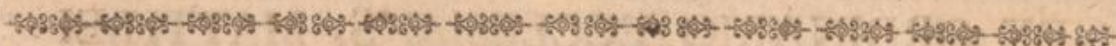

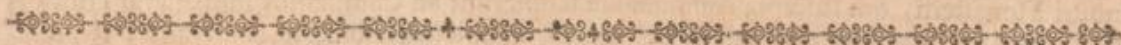
ante annos aliquot ascriptis ad vitam fructuosos, propter aliqua privilegia, quæ idem Abbas Priori & fratribus ad manus tradidit; quæ repetit ab illo fratre in Hannover, reputans apud illum hæc privilegia esse; de quibus cum ille frater secesserat, aliam opinionem præ se ferunt, iterum arrestant. Qua de causâ ipse frater coactus scribere ad Viceducem *Mauritium Eresen*, qui ei gratus extitit ob antiquam amicitiam, quam aliquando habuit cum eo, frumenta libera pervenire ad fratrem prænominatum. Alia frumenta ad monasterium pertinentia Abbas vendidit cum scriptore uni civium in Hannover, *Hieronymo Wedekind* ad advehendum. Prior autem cum reliquis fratribus in civitate Hildesiana se habentibus nihil receperunt de pecuniis prædictorum fructuum, quamvis & illi inhibitionem fecerunt; sed census in *Sodder & Holzten* arrestaverunt per Cancellarium Episcopi, quorum fructuum Abbas nihil percepit. Sed ex hoc Abbas commotus contra fratres suos, per auxilium Præfecti Ducis *Erici* protectoris nostri arrestari fecit Consiliariis Episcopi Hildeneshemensis omnia bona eorum in Ducatu Brunsvicensi, videlicet castris *Calenberge & Coldingen*. Quid inde fiet, expectamus finem. Item secunda feria post Dominicam Sexagesimæ anno 1580 Præfectus *Conradus Wedemeiger* in utilitatem monasterii Marienrode armata manu suorum subditorum, irrupit in sylvam *Tossum*, & inde abstulit & vexit ad Monasterium aliquot vehes lignorum atque fasciculorum, in magnum damnum ejusdem sylvæ, castri *Marienburck* atque monasterii. Insuper recepit à Consulatu in Hildensem 1000 aureos nummos, & pignora vitæ eisdem novam Curiam ante Monasterium anno 1580 absque scitu & consensu suorum fratrum. Tandem fratres expulsi atque cedentes de Monasterio propter vitæ ipsius inordinationem, coacti sunt querere *Commissarium*, videlicet R. Patrem ac Dominum *Johannem Abbatem Monasterii Veteris Campi*; qui in propria persona propter varia incommoda sibi imminencia substituit auctoritate sua venerabiles Patres & Abbates Monasteriorum *Hardebusen & Broideler* in visitatores nostri Monasterii, qui suscepta commissione scripserunt ad Consiliarios Illustrissimi Principis ac Ducis *Erici* Brunsvicensis: qui in hujusmodi visitationem nolebant consentire, & prohibebant introitum eorum. Anno 1580 visitavit Illustrissimus Princeps ac Dux Bavarix, *Alberti* Ducis filius *Ernestus*, electus & confirmatus Episcopus Hildensemensis diocesim ac Ecclesiam Hildesiam Dominica post festum Symonis & Iudæ.

XXXVII.
NARRATIVNCVLA
DE
FVNDATIONE COENOBII S. CRVCIS
APVD BRVNSVIC.
Ex MSto.

FVit quidam miles reverendus, nomine *Baldewinus de Campo* dictus, cui de Brunswigk Burgenfes fuerunt adversati. Qui verò legatum suum mittens ad memoratam civitatem, arduum negotium ei committens. Legatus autem, cum in itinere esset, occurrebant sibi adversarii Domini sui, qui exagitabant eum, volentes comprehendere ipsum. Servus vero videns & audiens prædicti militis infidiatores, fugam iniit, & sub quadam arbore, quæ in modum crucis creverat, se abscondit, ubi præ nimio terrore & anxietate obdormivit. Et in ipsa requie sub prædicta arbore in figura avium audivit voces animarum ibi interfectorum, dulciter cantantium & dicentium: Benè, benè nobis, quia advenit tempus nostræ redemptionis, in quo debemus salvari, & ab omnibus pœnis & miseriis nostris liberari. Quo audito evigilans, & intra semetipsum nimium admirans, & iterum atque iterum obdormiens, & usque tertio eam vocem audiens, & sic præ nimio gaudio evigilans, suspiciens arborem, vidit in summitate ejus angelum Dei sedentem, voce magna clamantem & dicentem: Benedictus sit omnipotens Deus & locus iste sacratu, quia omnes, quorum corpora in hoc loco requiescunt, & qui Deum in eo loco jugiter laudabunt, atque omnes, qui propter indulgentiam hic adveniunt & gratiam querunt, nunquam à regno Dei separabuntur. Cliens igitur celeriter iter arripiens, & ad Dominum suum rediens. Qui eum intuens, & ipsum dirè arguens, inquit: ex quâ re tantam moram fecisset in itinere. At ille respondit & dixit: Tanta & talia miracula acciderunt mihi, dum eram in via, quæ non sum ausus intimare vobis, ut mihi per revelationem apparuerunt in somniis. Respondit miles: si quid boni nosti, loquere, sin autem mali, file. Tunc servus præfato militi cuncta intimavit, & omnia, quæ ei acciderant, narravit. Miles cum hæc audivit, respondit & dixit: Hæc omnia mihi à te insinuata, &

per te mihi nuntiata, non veraciter credam, nisi oculis propriis videam, & auribus meis audiam. Deinde si nul arripiunt iter, & ad præfatum locum perveniunt, ubi miles, ex Dei providentia, cuncta ei à servo indicata pleniter cognovit, & fideliter credit. Et sic ex divina revelatione compunctus, ad pacem rediit cum Burgenfibus. In prælibato loco parva Clusa erat, in qua morabantur tres virgines sacræ, candidis indumentis vestitæ, Deo viventi fervientes die & nocte. Carbonarii quidam, qui morabantur penes Clusam illam, succidebant arborem prædictam, quam in ignem projiciebant, carbones ex eo facere volentes. Sed Deo cooperante, illud lignum saluiferum & nobile, ternis vicibus de igne saltavit, & in eodem loco statim reffloruit, & ustio in ea nullatenus apparuit, sed omnes ramunculi prædictæ arboris iterum in modum crucis creverunt. Viso hoc miraculo, stupefacti sunt carbonarii terrore nimio, convocantes omnem populum, & demonstrantes ei hoc insigne miraculum. Sic ergo ex revelatione divina, operante Dei gratia, hujus monasterii structura est facta. In structura cœnobii hujus mira opera suæ magnificentiæ peregit Deus, ita, quod ferotino tempore, cum operarii cessassent ædificare, sancti angeli ascendentes & descendentes, & nocte opus unius diei complentes. Manè autem factò operarii venientes, virtutem Dei in hoc opere cognoscentes & nimium admirantes; qui invenerunt structuram magis & magis ædificatam majori & latiori spatio, quam exstiterat die hesternò. Nec tamen poterant considerare aut aliquem defectum perpendere in lignis & lapidibus, & in omnibus ad ædificium pertinentibus. Eodem tempore, Deo disponente, *Jordanus Miles de Campo* migravit de hoc sæculo, qui primitus in hoc loco est sepultus: juxta cujus feretrum ponebatur dolium unum, ut omnes, qui ad exequias illas venirent, elemosynas afferrent. Et ex illis Eleemosynis est ædificatum Monasterium in honorem sanctæ Crucis & beatæ Mariæ Virginis.

XXXVIII.

EXCERPTA

EX ORDINARIO ECCLESIE S. MATTHÆI IN BRUNSVIC

à TEMPLARIIS PER IOHANNITAS AD FRATRES
CALENDARVM SEV S. SPIRITVS
TRANSLATÆ,

Ex MSto.

Nprimis nota, quod anno domini M. CC. LXV instituta est fraternitas sancti spiritus, prout in antiquis registris reperitur. Hanc quidem fraternitatem domini fratres in divinis officiis, apud sanctum Georgium urbis Brunswic peragebant, & tempore *Kalenda* ad domum servientis pro refectione peragebant, usque ad comparationem curiæ templi prænarratæ.

Anno domini M. CCXCIII. Dux *Albertus* certam libertatem dedit clero, per totam terram & ducatum Brunswik, ita quod nullus advocatorum ceu (*) *budellorum* deberet se immittere de bonis presbyteri defuncti, neque exactiones ceu exuvias tollere ceu postulare, prout in privilegiis suis liquidè continetur, quæ arca nostra reperiuntur.

Anno domini MCCCXII. *Clemens Papa V.* in generali Concilio Viennæ celebrato deposuit & destruxit ordinem Templariorum.

Idem Papa assignavit bona & possessiones & domos eorum; ordini S. *Johannis Baptiste hospitalis Hierosolymitani* ad possidendum cum omnibus juribus, privilegiis, libertatibus, obventionibus & aliis quibuscunque, prout ipsi in possessione hæctenus habuerunt, ut patet in bulla sua apud Priorem ordinis dicti domus Brunswik, cujus copiam habemus.

Postmodum vero *Magnus senior, Dux Brunswick* unà cum fratre (**) suo *Ottone*, qui fuit unus de ordine templariorum, quem vulgares nominabant *Hertogbe Ottens*, cepit castrum *Supplingeborg*, & curiam templi in Brunswik. Demum hujusmodi dissensio inter dominum magistrum ordinis, & Ducem prædictum & *Ottonem fratrem templariorum* pacificata & disbrigata tali modo, quod magister ordinis S. *Johannis* assignavit Duci *Ottoni* præfato ad vitam suam

(*) *cur*, id est seu.

(**) imò patruo.